

<p>disputants-חולקים- ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
---	--

גיטין-השולח		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
נמנעו מלהשביעה.												■	לה.
מ"ט?												^	לה.
אילימא משום דרב כהנא												!	לה.
מעשה באדם אחד בשני בצורת שהפקיד דינר זהב אצל אלמנה, והניחתו בכד של קמח, ואפאתו בפת ונתנתו לעני, לימים בא בעל הדינר ואמר לה: הבי לי דינרי, אמרה ליה: יהנה סם המות באחד מבניה של אותה אשה אם נהינתי מדינרך כלום אמרו: לא היו ימים מועטין עד שמת אחד מבניה, וכששמעו חכמים בדבר אמרו: מה מי שנשבע באמת - כך, הנשבע על שקר - על אחת כמה וכמה	דאמר רב כהנא, ואמרי לה אמר רב יהודה אמר רב:											○ !	לה.
מאי טעמא איענשה?												ז	לה.
דאישרשי לה מקום דינר												!	לה.
ומאי מי שנשבע באמת?												ז	לה.
כמי שנשבע באמת												!	לה.
אי משום הא, מאי איריא אלמנה? אפילו גרושה נמי												ז	לה.
לא שנו אלא אלמנה, אבל גרושה משביעין אותה	אלמה א"ר זירא אמר שמואל:											■ ז	לה.
אלמנה שאני, דבההיא הנאה דקא טרחה קמי דיתמי אתיא לאורויי היתרא.												!	לה.
לא שנו אלא בב"ד, אבל חוץ לבית דין - משביעין אותה.	רב יהודה אמר ר' ירמיה בר אבא, רב שמואל דאמרי תרוייהו:											■	לה.
איני?												ז	לה.
והא רב לא מגבי כתובה לארמלתא	[רב]											■ ז	לה.
קשיא.												■	לה.
בסורא מתנו הכי.												■	לה.
לא שנו אלא בבית דין, אבל חוץ לב"ד - משביעין אותה	בנהרדעא מתנו הכי, אמר רב יהודה אמר שמואל:											◆ ■	לה.
אפ"ל חוץ לב"ד נמי אין משביעין אותה.	ורב אמר:											◆ ■	לה.
רב לטעמיה, דרב לא מגבי כתובה לארמלתא.	[רב]											■	לה.
וליאדרה וליגבייה												ז	לה.
בשני דרב קילי נדרי.												!	לה.
ההיא דאתאי לקמיה דרב הונא												○	לה.
מה אעביד לך, דרב לא מגבי כתובה לארמלתא.	אמר לה: [רב הונא]											■	לה.
אמרה ליה: מידי הוא טעמא אלא דלמא נקיטנא מידי מכתובתי, חי' ה' צבאות אם נהינתי מכתובתי כלום												■	לה.
מודה רב בקופצת.	רב הונא:											■	לה.
ההיא דאתאי לקמיה דרבה בר רב הונא												○	לה.
אמר לה: מאי אעביד לך, דרב לא מגבי כתובה לארמלתא, ואבא מרי לא מגבי כתובה לארמלתא.	אמר לה: [רב הונא]											■	לה.
אמרה ליה: הב לי מזוני												○	לה.
מזוני נמי לית לך	אמר לה: [רב הונא]											■	לה.
התובעת כתובה בב"ד - אין לה מזונות.	דאמר רב יהודה אמר שמואל:											■ ■	לה.
אמרה ליה: אפכוה לכורסיה, כבי תרי עבדא לך												○	לה.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
---	---

גיטין-השולח		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הפכו לכורסיה ותרצו, ואפילו הכי לא איפרק מחולשא.												ו
אדרה בב"ד ואשבעה חוץ לב"ד, וליתי קלא וליפול באודני, דבעינא כי היכי דאעביד בה מעשה.	רב יהודה לרב ירמיה ביראה:											ו
לא שנו אלא אלמנה, אבל גרושה - משביעין אותה.	גופא, אמר רבי זירא אמר שמואל:											ו
וגרושה דאדרה לא?												ז
איך פלוניא בת פלוני קבילת גיטא מן ידא דאחא בר הידיא דמתקרי איה מרי, ונדרת ואסרת פירות שבעולם עלה, דלא קבילת מכתובתה אלא גלופקרא אחד וספר תהלים אחד וספר איוב וממשלות בלואים, ושמונא בחמשה מנה, לכשתבא לידכם הגבוה את השאך	והא שלחו מתם:											ז
ההוא גט יבמין הוה.	רב אשי:											ז
התקין רבן גמליאל הזקן שתהא נודרת כו'.												ז
לא שנו אלא בשלא ניסת, אבל ניסת - אין מדירין אותה.	רב הונא:											ז
ניסת מאי טעמא? דמיפר לה בעל, כי לא ניסת נמי, לכי מנסבא מיפר לה בעל												ז
אין הבעל מיפר בקודמין.												ז
וניחוש דלמא אזלה לגבי חכם ושרי לה												ז
צריך לפרט את הנדר.	קסבר: [רב הונא]											ז
אפי' ניסת.	רב נחמן:											ז
ניסת ודאי מיפר לה בעל												ז
דמדרינן לה ברבים.												ז
ניסת - גובה כתובתה אם נדרה	מיתיבי:											ז
מאי לאו נדרה השתא												ז
לא, דנדרה מעיקרא.												ז
ניסת - נודרת וגובה כתובתה	והתניא:											ז
תנאי היא, דאיכא למאן דאמר: נדר שהודר ברבים - יש לו הפרה, ואיכא למאן דאמר: אין לו הפרה.												ז
צריך לפרט את הנדר, או אינו צריך?	איבעיא להו:											ז
אינו צריך	רב נחמן:											ז
צריך.	רב פפא:											ז
רב נחמן אמר אינו צריך, דאי אמרת צריך, זימנין דגיין ליה לדיבוריה, וחכם מאי דשמע מיפר	[רב נחמן]											ז
רב פפא אמר צריך, משום מילתא דאיסורא.	[רב פפא]											ז
הנושא נשים בעבירה - פסול, עד שידור הנאה	תנן:											ז
נודר ועובד, יורד ומגרש	ותני עלה:											ז
ואי אמרת אינו צריך לפרט את הנדר, ליהוש דילמא אזיל לגבי חכם ושרי ליה												ז
דמדרינן ליה ברבים.												ז
הניחא למאן דאמר נדר שהודר ברבים - אין לו הפרה, אלא למאן דאמר יש לו הפרה מאי איכא למימר?												ז
דמדרינן ליה על דעת רבים												ז
הלכתא: אפילו למאן דאמר נדר שהודר ברבים - יש לו הפרה, על דעת רבים - אין לו הפרה.	דאמר אמימר:											ז
והני מילי לדבר הרשות, אבל לדבר מצוה - יש לו הפרה												ז

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

גיטין-השולח		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כי ההוא מקרי דרדקי דאדריה רב אחא על דעת רבי, דהוה פשע בינוקי, ואהדריה רבינא, דלא אישתכח דדייק כוותיה.												ו
והעדים חותמין על הגט, מפני תיקון העולם.												■
מפני תיקון העולם? דאורייתא הוא, דכתיב: (ירמיהו ל"ב) וכתוב בספר וחתום												◇
לא צריכא לרבי אלעזר	רבה:											!
עדי מסירה כרתי	דאמר: [רבי אלעזר]											◇
תקיננו רבנן עדי חתימה מפני תיקון העולם, דזמנין דמייתי סהדי, אי נמי זימנין דאזלי למדינת היים.												◇
אפי' תימא לר' מאיר, התקיננו שיהא עדים מפרשין שמותיהן בגיטין, מפני תיקון העולם	רב יוסף:											◇
בראשונה היה כותב אני פלוני חתמתי עד, אם כתב ידו יוצא ממקום אחר - כשר, ואם לאו - פסול	כדתניא:											!
תקנה גדולה התקיננו, שיהיו מפרשין שמותיהן בגיטין, מפני תיקון העולם.	רבן גמליאל:											!
ובסימנא לא? והא רב צייר כורא, ורבי חגינא צייר חרותא, רב חסדא - סמך, ורב הושעיא - עין, רבה בר רב הונא צייר מכותא												◇
שאני רבנן, דבקיאיין סימנייהו.												!
מעיקרא במאי אפקעינהו?												◇
בדיסקי.												!
הלל התקין פרוסכול וכו'.												■
פרוסכול אינו משמט, זה אחד מן הדברים שהתקין הלל הזקן, שראה את העם שנמנעו מלהלוות זה את זה ועברו על מה שכתוב בתורה (דברים ט"ו) השמר לך פן יהיה דבר עם לבבך בליעל וגו', עמד והתקין פרוסכול וזה הוא גופו של פרוסכול: מוסרני לכם פלוני דיינין שבמקום פלוני, שכל חוב שיש לי אצל פלוני שאגבנו כל זמן שארצה, והדיינים חותמים למטה או העדים.	תנן התם:											◇
ומי איכא מידי, דמדאורייתא משמטא שביעית, והתקין הלל דלא משמטא?												◇
בשביעית בזמן הזה, ורבי היא	אביי:											!
(דברים ט"ו) וזה דבר השמיטה שמוט - בשתי שמיטות הכתוב מדבר, אחת שמיטת קרקע ואחת שמיטת כספים, בזמן שאתה משמט קרקע - אתה משמט כספים, בזמן שאי אתה משמט קרקע - אי אתה משמט כספים ותקיננו רבנן דתשמט זכר לשביעית. ראה הלל שנמנעו העם מלהלוות זה את זה, עמד והתקין פרוסכול.	דתניא, רבי:											!
ומי איכא מידי, דמדאורייתא לא משמטא שביעית, ותקיננו רבנן דתשמט?												◇
שב ואל תעשה הוא.	אביי:											!
הפקר ב"ד היה הפקר	רבא:											!
מנין שהפקר ב"ד היה הפקר? שנאמר: (עזרא י') וכל אשר לא יבוא לשלשת הימים כעצת השרים והקונים יחרם כל רכושו והוא יבדל מקהל הגולה.	דאמר ר' יצחק:											!
מהכא: (יהושע י"ט) אלה הנחלות אשר נחלו אלעזר הכהן ויהושע בן נון וראשי האבות וגו', וכי מה ענין ראשים אצל אבות? לומר לך, מה אבות מנחילין את בניהם כל מה שירצו, אף ראשים מנחילין העם כל מה שירצו.	רבי אליעזר:											!
כי התקין הלל פרוסכול - לדריה הוא דתקין, או דלמא לדרי עלמא נמי תקין?	איבעיא להו:											◇
למאי נפקא מינה?												◇
לבטוליה, אי אמרת לדריה הוא דתקין מבטלינן ליה, אלא אי אמרת לדרי עלמא נמי תקין, הא אין בית דין יכול לבטל דברי בית דין חברו - אלא א"כ גדול הימנו בחכמה ובמנין												!
מאי?												!
לא כתבינן פרוסכול אלא אי בבי דינא דסורא אי בבי דינא דנהרדעא	ת"ש, דאמר שמואל:											◇

<p>מזמרה- statement קושיא- challenge שאלה- question תירוץ- answer ראיה- proof</p>	<p>♦ חולקים- disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment מעשה- story</p>
מקרא- key:	

Talmud Navigator

גיטין-השולח	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ואי סלקא דעתך לדרי עלמא נמי תקין, בשאר בי דינא נמי לכתבן													לז:
דלמא כי תקין הלל לדרי עלמא - כגון בי דינא דידיה, וכרב אמי ורב אסי, דאלימי לאפקועי ממונא, אבל לכולי עלמא לא.													לז:
הא פרוסבלא - עולבנא דדייני הוא, אי איישר חיל - אבטליני?	ת"ש, דאמר שמואל:												לז:
אבטליני? והא אין ב"ד יכול לבטל דברי ב"ד חברו - אלא א"כ גדול הימנו בחכמה ובמנין													לז:
אם איישר חיל יותר מהלל אבטליניה.	הכי קאמר: [שמואל]												לז:
אקיימנה.	רב נחמן:												לז:
אקיימנה? הא מיקיים וקא?													לז:
הכי קאמר: אימא ביה מילתא, דאע"ג דלא כתוב ככתוב דמי.													לז:
האי עולבנא, לישנא דחוצפא הוא או לישנא דניחותא הוא?	איבעיא להו:												לז:
עלובה כלה שזינתה בקרב חופתה.	ת"ש, דאמר עולא:												לז:
מאי קרא? (שיר השירים א') עד שהמלך במסבו נרדי נתן ריחו.	רב מרי ברה דבת שמואל:												לז:
עדיין חביבותא הוא גבן, דכתיב נתן ולא כתיב הסריח.	רבא												לז:
הנעלבין ואינן עולבים, שומעין חרפתן ואין משיבין, עושין מאהבה ושמחין ביסורין, עליהן הכתוב אומר: (שופטים ה') ואוהביו כצאת השמש בגבורתו.	תנו רבנן:												לז:
מאי פרוסבול?													לז:
פרוס בולי ובוטי, בולי - אלו עשירים, דכתיב: (ויקרא כ"ו) ושברתי את גאון עוזכם	רב חסדא:												לז:
אלו בולאות שביהודה	ותני רב יוסף:												לז:
בוטי - אלו העניים, דכתיב: (דברים ט"ו) העבט תעביטנו.													לז:
מאי פרוסבול?	אמר ליה רבא ללעזא:												לז:
א"ל: פורסא דמילתא.													לז:
יתומין אין צריכין פרוסבול	רב יהודה אמר שמואל:												לז:
יתומין אין צריכין פרוסבול, דר"ג ובית דינו אביהן של יתומין.	וכן תני רמי בר חמא:												לז:
אין כותבין פרוסבול אלא על הקרקע, אם אין לו - מזכהו בתוך שדהו כל שהו.	תנן התם:												לז:
וכמה כל שהו?													לז:
אפילו קלח של כרוב.	רב חייא בר אשי אמר רב:												לז:
אפי' השאילו מקום לתנור ולכירים - כותבין עליו פרוסבול.	רב יהודה:												לז:
איני?													לז:
אין כותבין פרוסבול אלא על עציץ נקוב בלבד	והתני הלל:												לז:
נקוב אין, שאינו נקוב לא													לז:
אמאי? והא איכא מקומן													לז:
לא צריכא דמנא אסיכי.													לז:
רב אשי מקני ליה גידמא דדיקלא וכתב עליה פרוסבול.	[רב אשי]												לז:
רבנן דבי רב אשי מסרי מילייהו להדדי.	[רבנן דבי רב אשי]												לז:
רבי יונתן מסר מילי לר' חייא בר אבא	[רבי יונתן]												לז:
צריכנא מידי אחרינא?	אמר ליה: [רבי יונתן]												לז:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
---	--

גיטין-השולח		Talmud Navigator																				
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ										
לא צריכת.	אמר ליה: [רבי חייא בר אבא]											!				לו.						
אין לו קרקע, ולערב יש לו קרקע, כותבין עליו פרוסבול	ת"ר:														■	◇	לו.					
לו ולערב אין להן קרקע, ולחייב לו יש לו קרקע - כותבין עליו פרוסבול, מדרבי נתן																■	◇	לו.				
מנין לנושה בחברו מנה וחברו בחברו, מנין שמוציאין מזה ונותנין לזה? ת"ל: (במדבר ה') ונתן לאשר אשם לו.	דתניא, רבי נתן:															■	■	לו.				
השביעית משמטת את המלוה, בין בשטר בין שלא בשטר.	תנן התם:																■	◇	לו.			
בשטר - שטר שיש בו אחריות נכסים, שלא בשטר - שאין בו אחריות נכסים, כל שכן מלוה על פה:	רב ושמואל דאמרי תרוייהו:															◆	■	◇	לו.			
בשטר - שטר שאין בו אחריות נכסים, שלא בשטר - מלוה על פה, אבל שטר שיש בו אחריות נכסים - אינו משמט.	רבי יוחנן ורבי שמעון בן לקיש דאמרי תרוייהו:															◆	■	◇	לו.			
תניא כותיה דר' יוחנן ורבי שמעון בן לקיש:																	■		לו.			
שטר חוב משמט, ואם יש בו אחריות נכסים - אינו משמט.	[תניא]																■	■	לו.			
סיים לו שדה אחת בהלוואתו - אינו משמט ולא עוד, אלא אפילו כתב כל נכסיי אחראין וערבאין לך - אינו משמט.	תניא אידך:																■		לו.			
קריביה דר' אסי הוה ליה ההוא שטרא דהוה כתיב ביה אחריות נכסים, אתא לקמיה דר' אסי, אמר ליה: משמט או אינו משמט?																		○	◇	לו.		
אינו משמט	א"ל: [רבי אסי]																	■		לו.		
שבקיה ואתא לקמיה דר' יוחנן																		○		לו.		
משמט.	א"ל: [רבי יוחנן]																	■		לו.		
אתא ר' אסי לקמיה דר' יוחנן																		○		לו.		
משמט או אינו משמט?	א"ל: [רבי אסי]																		^	לו.		
משמט	אמר ליה: [רבי יוחנן]																		!	לו.		
והא מר הוא דאמר אינו משמט	[רבי אסי]																		⚡	לו.		
וכי מפני שאנו מדמין נעשה מעשה?	אמר ליה: [רבי יוחנן]																		!	לו.		
והתני' כוותיה דמר	א"ל: [רבי אסי]																		⚡	לו.		
דלמא ההיא בית שמאי היא	אמר ליה: [רבי יוחנן]																		!	לו.		
שטר העומד לגבות כגבוי דמי.	דאמרי: [בית שמאי]																		!	לו.		
המלוה את חברו מעות על המשכון, והמוסר שטרותיו לבית דין - אין משמטין.	תנן התם:																			■	לו.	
בשלמא מוסר שטרותיו לב"ד, דתפסי להו בי דינא, אלא מלוה על המשכון מאי טעמא?																				⚡	לו.	
משום דתפס ליה.	רבא:																			!	לו.	
אלא מעתה, הלוהו ודר בחצרו דתפסי ליה, הכי נמי דלא משמט	אמר ליה אביי:																			⚡	לו.	
שאני משכון, דקני ליה, מדרבי יצחק	אמר ליה: [רבא]																			!	לו.	
מנין לבעל חוב שקונה משכון? שנאמר: (דברים כ"ד) ולך תהיה צדקה, אם אינו קונה - צדקה מנין? מכאן לבעל חוב שקונה משכון.	דאמר רבי יצחק:																			!	לו.	
המחזיר חוב לחבירו בשביעית - צריך שיאמר לו משמט אני, ואם אמר לו אע"פ כן - יקבל הימנו, שנאמר: (דברים ט"ו) וזה דבר השמטה.	תנן התם:																				■	לו.
ותלי ל' עד דאמר הכי.	רבה:																				■	לו.
כשהוא נותן לו, אל יאמר לו בחובי אני נותן לך, אלא יאמר לו שלי הן ובמתנה אני נותן לך.	איתיביה אביי:																				⚡	לו.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה	statement-מימרא ; קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof
מקרא-kev:	

גיטין-השולח		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
תלי ליה נמי עד דאמר הכי.	אמר ליה: [רבה]											!	לז:
אבא בר מרתא דהוא אבא בר מניומי הוה מסיק ביה רבה זווי, אייתינהו ניהליה בשביעית												o	לז:
משמט אני	אמר ליה: [רבה]											o	לז:
שקלינהו ואזל.												o	לז:
אתא אביי אשכחיה דהוה עציב												o	לז:
אמאי עציב מר?	אמר ליה: [אביי]											^	לז:
הכי הוה מעשה.	אמר ליה: [רבה]											!	לז:
אזל לגביה, אמר ליה: אמטת ליה זווי למר?	[אביי]											^	לז:
אין.	אמר ליה: [אבא בר מרתא]											!	לז:
ומאי אמר לך?	אמר ליה: [אביי]											^	לז:
משמט אני.	אמר ליה: [אבא בר מרתא]											!	לז:
ואמרת ליה אף על פי כן?	אמר ליה: [אביי]											^	לז:
לא.	אמר ליה: [אבא בר מרתא]											!	לז:
ואי אמרת ליה אף על פי כן הוה שקלינהו מינך, השתא מיהת אמטינהו ניהליה ואימא ליה אע"פ כן.	אמר ליה: [אביי]											o	לז:
אזל אמטינהו ניהליה ואמר ליה אף על פי כן, שקלינהו מיניה	[אבא בר מרתא]											o	לז:
אמר: לא הוה ביה דעתא בהאי צורבא מרבנן מעיקרא.	אמר: [רבה]											o	לז:
נאמן אדם לומר פרוסכול היה בידי ואבד ממני מאי טעמא? כיון דתקינו רבנן פרוסכול, לא שביק היתירא ואכיל איסורא.	רב יהודה אמר רב נחמן:											■	לז:
כי אתו לקמיה דרב												o	לז:
מידי פרוסכול היה לך ואבד?	אמר ליה: [רב]											o	לז:
כגון זה פתח פיך לאלם הוא.												■	לז:
וכן בעל חוב שמוציא שטר חוב ואין עמו פרוסכול - הרי אלו לא יפרעו	תנן:											■	לז:
תנאי היא												■	לז:
המוציא שטר חוב - צריך שיהא עמו פרוסכול	דתנאי: [ת"ק]											■	לז:
אינו צריך.	הכמים:											■	לז:
עבד שנשבה ופדאוהו, אם לשום עבד - ישתעבד, אם לשום בן חורין - לא ישתעבד	[הכמים]											■	לז:
בין כך ובין כך ישתעבד.	רשב"ג:											■	לז:
במאי עסקינן?												^	לז:
אילימא לפני יאוש												!	לז:
לשום בן חורין אמאי לא ישתעבד?												;	לז:
אלא לאחר יאוש												!	לז:
לשום עבד אמאי ישתעבד?												;	לז:
לעולם לפני יאוש, ולשום עבד - ישתעבד לרבו ראשון, לשום בן חורין - לא ישתעבד לא לרבו ראשון ולא לרבו שני, לרבו שני לא, דהא לשום בן חורין פרקיה, לרבו ראשון נמי לא, דילמא ממנעי ולא פרקי	[הכמים]											■	לז:
בין כך ובין כך ישתעבד	רבן שמעון בן גמליאל:											■	לז:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראייה-</p>
---	--

גיטין-השולח		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כשם שמצוה לפדות את בני חורין, כך מצוה לפדות את העבדים.	קסבר: [רשב"ג]											לז:
לעולם לאחר יאוש, ולשום עבד - ישתעבד לרבו שני, לשום בן חורין - לא ישתעבד לא לרבו ראשון ולא לרבו שני, לרבו שני לא, דהא לשום בן חורין פרקיה, לרבו ראשון נמי לא, דהא לאחר יאוש הוה	רבא: [חכמים]											לז:
בין כך ובין כך ישתעבד	רבן שמעון בן גמליאל:											לז:
כדחזקיה												לז:
מפני מה אמרו בין כך ובין כך ישתעבד? שלא יהא כל אחד ואחד הולך ומפיל עצמו לגייסות, ומפקיע עצמו מיד רבו.	דאמר חזקיה:											לז:
כשם שמצוה לפדות את בני חורין, כך מצוה לפדות את העבדים	מיתבי, אמר להן רשב"ג:											לז:
בשלמא לאביי, דאמר: לפני יאוש, היינו דקאמר כשם, אלא לרבא, דאמר: לאחר יאוש, האי כשם? משום דחזקיה הוה												לז:
רשב"ג לא הוי ידע מאי קאמרי רבנן, והכי קאמר להו: אי לפני יאוש קאמרינו, היינו כשם, אי לאחר יאוש קאמרינו, כדחזקיה.	אמר לך רבא:											לז:
ולרבא, דאמר: לאחר יאוש, ולרבו שני, רבו שני ממאן קני ליה?												לז:
משבאי												לז:
שבאי גופיה מי קני ליה?												לז:
אין, קני ליה למעשה ידיו												לז:
מנין לעובד כוכבים שקנה את העובד כוכבים למעשה ידיו? שנאמר: (ויקרא כ"ה) וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו, אתם קונים מהם, ולא הם קונים מכם ולא הם קונים זה מזה	דאמר ריש לקיש:											לז:
יכול לא יקנו זה את זה?												לח.
יכול לא יקנו זה את זה? האמרת: לא הם קונים זה מזה												לח.
ה"ק: ולא הם קונים זה מזה לגופו, יכול לא יקנו זה את זה למעשה ידיו?												לח.
אמרת ק"ו: עובד כוכבים ישראל קונה, עובד כוכבים עובד כוכבים לא כ"ש.												לח.
ואימא: הני מילי בכספא, אבל בחזקה לא												לח.
עמון ומואב טהרו בסיוחן.	רב פפא:											לח.
אשכחן עובד כוכבים עובד כוכבים, עובד כוכבים ישראל מנלן?												לח.
דכתיב: (במדבר כ"א) וישב ממנו שבי.												לח.
עבד שברח מבית האסורים - יצא לחירות ולא עוד, אלא שכופין את רבו וכותב לו גט שיחרור.	רב שמן בר אבא א"ר יוחנן:											לח.
בין כך ובין כך ישתעבד	תנן, רשב"ג:											לח.
כל מקום ששנה רשב"ג במשנתנו - הלכה כמותו, חוץ מערב וצידן וראיה אחרונה	ואמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן:											לח.
בשלמא לאביי, מוקי לה להאי לפני יאוש והאי לאחר יאוש, אלא לרבא, דאמר: לאחר יאוש, קשיא דרבי יוחנן אדרבי יוחנן												לח.
טעמא מאי? משום דחזקיה, בורח שאני, השתא לקטלא מסר נפשיה, אפולי אפיל נפשיה לגייסות?	אמר לך רבא:											לח.
אמתיה דמר שמואל אשתבאי, פרקה לשום אמהתא ושדרה ליה												לח.
שלחו ליה: אנן כרשב"ג סבירא לן, את אי נמי כרבנן סבירא לך, אנן לשום אמהתא פרקינן לה ניהלה.												לח.
ואינהו סבור: לפני יאוש הוה, ולא היא, לאחר יאוש הוה, ושמואל לא מיבעי' דאשתעבודי לא משתעבד בה, אלא גיטא דחירותא נמי לא אצרכה												לח.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
---	---

גיטין-השולח		Talmud Navigator										א			
מימרא	מאן דאמר	כ	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י				
המפקיר עבדו יצא לחירות, ואינו צריך גט שיחרור, שנאמר: (שמות י"ב) וכל עבד איש מקנת כסף, עבד איש ולא עבד אשה? אלא, עבד שיש לו רשות לרבו עליו קרוי עבד, שאין לו רשות לרבו עליו אין קרוי עבד.	שמאל לטעמיה, דאמר שמואל:									■		◇	לה.		
אמתיה דרבי אבא בר זוטרא אישתבאי, פרקה ההוא תרמודאה לשום איתתא, שלחו ליה לדידיה: אי יאות עבדת, שדר לה גיטא דחירותא.											○	◇	לה.		
היכי דמי?										^			לה.		
אי דמצו פרקי לה										!			לה.		
למה לי גיטא דחירותא?										ז			לה.		
אי דלא מצו פרקי לה										!			לה.		
כי שדר לה גיטא דחירותא מאי הוי?										ז			לה.		
לעולם דמצו פרקי לה, וכיון דמשדר לה גיטא דחירותא, חבורי מחברי אהדי ופרקי לה.										!		◇	לה.		
ואב"א: לעולם דלא מצו פרקי לה, וכיון דמשדר לה גיטא דחירותא, מיתולא באפיה ומפריק לה.										!		◇	לה.		
חביבה להן בהמתן של ישראל יותר מנשותיהן	והאמר מר:									■	ז		לה.		
הני מילי בצניעא, אבל בפרהסיא זילא בהו מילתא.										!			לה.		
ההיא אמתא דהות בפומבדיתא דהו קא מעבדי בה אינשי איסורא											○	◇	לה.		
אי לאו דאמר רב יהודה אמר שמואל	אביי:										■		לה.		
כל המשחרר עבדו עובר בעשה	[רב יהודה אמר שמואל]									■	■	◇	לה.		
הוה כייפנא ליה למרה וכתבי לה גיטא דחירותא.											■		לה.		
כי הא מודה רב יהודה, משום מילתא דאיסורא.	רבינא:										■	◇	לה.		
ואביי, משום איסורא לא?											ז		לה.		
מעשה באשה אחת שחציה שפחה וחציה בת חורין, וכפו את רבה ועשאה בת חורין	האמר רב חנינא בר רב קטינא אמר ר' יצחק:										■	ז	◇	לה.	
מנהג הפקר נהגו בה	ואמר רב נחמן בר יצחק:										■	ז		לה:	
הכי השתא, התם לא לעבד חזיא ולא לבן חורין חזיא, הכא אפשר דמיחד לה לעבדיה ומנטר לה.											!	◇	לה:		
כל המשחרר עבדו עובר בעשה, שנאמר: (ויקרא כ"ה) לעולם בהם תעבדו.	גופא, אמר רב יהודה אמר שמואל:											■	◇	לה:	
מעשה בר' אליעזר שנכנס בבית הכנסת ולא מצא עשרה, ושחרר עבדו והשלימו לעשרה מצוה שאני.	מיתבי:										○	ז		לה:	
לעולם בהם תעבדו - רשות, דברי רבי ישמעאל	ת"ר: [רבי ישמעאל]											■	◇	לה:	
חובה.	רבי עקיבא:											■	◇	לה:	
ודילמא ר"א סבר לה כמאן דאמר רשות												ז	◇	לה:	
לא סלקא דעתך												!		לה:	
חובה.	דתניא בהדיא, רבי אליעזר:										■	!	◇	לה:	
בהני תלת מילי נחתי בעלי בתים מנכסיהון: דמפקי עבדייהו לחירותא, ודסיירי נכסייהו בשבתא, ודקבעי סעודתייהו בשבתא בעידן בי מדרשא	רבה:											■	◇	לה:	
שתי משפחות היו בירושלים, אחת קבעה סעודתא בשבתא ואחת קבעה סעודתא בערב שבת, ושתיהן נעקרו.	דא"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן:											○	■	לה:	
המקדיש עבדו יצא לחירות מאי טעמא? גופיה לא קדיש, לדמי לא קאמר, דליהוי (דברים י"ד) עם קדוש קאמר.	רבה אמר רב:												■	◇	לה:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

גיטין-השולח		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
המפקיר עבדו יצא לחירות.	רב יוסף אמר רב:										■	◇	לת:
מ"ד מקדיש, כ"ש מפקיר מאן דאמר מפקיר, אבל מקדיש לא, דלמא לדמי קאמר.											■	◇	לת:
צריך גט שיחרור או לא צריך?	איבעיא להו:										^		לת:
אחד זה ואחד זה - יצא לחירות, וצריך גט שחרור.	ת"ש, דאמר רב חייא בר אבין אמר רב:										!	◇	לת:
המקדיש נכסיו והיו בהן עבדים, אין הגזברים רשאים להוציאן לחירות, אבל מוכרין אותן לאחרים מוציאין אותן לחירות	רבה, ומותבינן אשמעתין:										■	◇	לת:
אף הוא נתן דמי עצמו ויוצא, מפני שהוא כמוכרו לן	רבי אומר, אומר אני:										■	◇	לת:
מתני' קא רמית עליה דרב? רב תנא הוא ופליג.											!	◇	לת:
(ויקרא כ"ז) אך כל חרם וגו' מאדם - אלו עבדיו ושפחותיו הכנענים	ת"ש:										■	◇	לת:
הכא במאי עסקינן - דאמר לדמי.											!	◇	לת:
אי הכי, איך נמי דאמר לדמי?											◇		לת:
א"ה, אין הגזברים רשאים להוציאן - לחירות, גזברים מאי עבידתייהו? ותו, אבל מוכרין אותן לאחרים ואחרים מוציאין אותן לחירות, אחרים מאי עבידתייהו? ותו, רבי אומר, אומר אני: אף הוא נתן דמי עצמו ויוצא, מפני שהוא כמוכרו לו, ואי לדמי, מאי מפני שהוא כמוכרו לו?											!		לת:
המקדיש עבדו - עושה ואוכל, שלא הקדיש אלא דמין	תא שמע:										■	◇	לת:
הא מני? ר"מ היא											!		לט:
אין אדם מוציא דבריו לבטלה.	דאמר: [רבי מאיר]										■	◇	לט:
ה"נ מסתברא											■		לט:
וכן הוא שהקדיש עצמו - עושה ואוכל, שלא הקדיש אלא דמיו	דקתני סיפא:										■	◇	לט:
אי אמרת בשלמא ר"מ היא - שפיר, אלא אי אמרת רבנן היא, בשלמא עבדו לדמי קאי, אלא איהו לדמי קאי?											■		לט:
לימא כתנאי:											◇		לט:
המקדיש עבדו - אין מועלין בו	[ת"ק]										■	◇	לט:
מועלין בשער	רבן שמעון בן גמליאל										■	◇	לט:
מאי לאו בהא קמיפלגי:											◇		לט:
קדוש	דמר סבר: [רשב"ג]										■	◇	לט:
לא קדוש	ומר סבר: [ת"ק]										■	◇	לט:
ותסברא? האי מועלין בו ואין מועלין בו, האי קדוש ואינו קדוש מיבעי ליה											!		לט:
אלא, דכולי עלמא - קדוש, והכא בהא קמיפלגי											!	◇	לט:
עבדא כמקרקעי דמי	מר סבר: [ת"ק]										■	◇	לט:
ומר סבר: כמטלתי דמי.	ומר סבר: [רשב"ג]										■	◇	לט:
אי הכי, אדמיפלגי בשער, ליפלגו בגופן											◇		לט:
אלא, דכולי עלמא עבדא כמקרקעי דמי, והכא בשער העומד ליגזו קמיפלגי											!	◇	לט:
כגוזו דמי	מר סבר: [רשב"ג]										■	◇	לט:
לאו כגוזו דמי.	ומר סבר: [ת"ק]										■	◇	לט:
לימא, הני תנאי כהני תנאי											◇		לט:
יש דברים שהם כקרקע ואינן כקרקע	דתנן, ר"מ:										■	◇	לט:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה- מקרא-<u>key</u>:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראייה-</p>
--	--

גיטין-השולח		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ואין חכמים מודים לו	[חכמים]	◊	◊									
כיצד?			◊									
עשר גפנים טעונות מסרתי לך, והלה אומר אינן אלא חמש - ר"מ מחייב	[רבי מאיר]	◊	◊									
כל המחובר לקרקע הרי הוא כקרקע	חכמים:	◊	◊									
ענבים העומדות ליבצר איכא בינייהו:	וא"ר יוסי בר' חנינא:	◊	◊									
כבצורות דמיין	דרבי מאיר סבר:	◊	◊									
לאו כבצורות דמיין	ורבנן סברי:	◊	◊									
אפי' תימא רבי מאיר, עד כאן לא קאמר ר"מ התם אלא בענבים, דכמה דקיימין מיכחש כחוישי, אבל הכא כמה דקאי אשבוחי משבח.											!	
כי סליק ר' חייא בר יוסף, אמר להאי שמעתא דרב קמיה דר' יוחנן												◊
אמר רב הכי?	א"ל: [רבי יוחנן]										◊	
והוא לא אמר הכי?											◊	
המפקיר עבדו יצא לחירות, וצריך גט שחרור	והאמר עולא אמר ר' יוחנן:										◊	
אמר רב כוותי?	הכי קאמר ליה: [רבי יוחנן]										◊	
לא סיימה קמיה	איכא דאמרי:										◊	
ולא אמר רב צריך גט שחרור?	א"ל: [רבי יוחנן]										◊	
ור' יוחנן לטעמיה											◊	
המפקיר עבדו יצא לחירות, וצריך גט שחרור.	דאמר עולא א"ר יוחנן:										◊	
המפקיר עבדו יצא לחירות, וצריך גט שחרור.	גופא, אמר עולא אמר ר' יוחנן:										◊	
גר שמת ובזבזו ישראל נכסיו, והיו בהן עבדים, בין גדולים ובין קטנים - קנו עצמן בני חורין	איתיביה ר' אבא לעולא: [ת"ק]										◊	
גדולים - קנו עצמן בני חורין, קטנים - כל המחזיק בהן זכה בהן	אבא שאול:										◊	
וכי מי כתב גט שחרור לאלו?											◊	
דמי האי מדרבנן כדלא גמרי אינשי שמעתא.	אמר: [עולא]										◊	
וטעמא מאי?											◊	
עבדו דגר כי אשתו, מה אשתו משתלחה בלא גט, אף עבדו משתלחם בלא גט.	רב נחמן, קסבר עולא:										◊	
אי הכי, אפי' ישראל נמי											◊	
אמר קרא: (ויקרא כ"ה) והתנחלתם אותם לבניכם אחרים לרשת אחוזה.											◊	
אי הכי, המפקיר עבדו ומת נמי											◊	
המפקיר עבדו ומת, אותו העבד אין לו תקנה	אלמה אמר אמימר:										◊	
דאמימר קשיא.											◊	
הלכה כאבא שאול.	רבי יעקב בר אידי א"ר יהושע בן לוי:										◊	
בפירוש שמיע לך או מכללא שמיע לך?	רבי זירא לרבי יעקב בר אידי:										◊	
מאי כללא?											◊	
אמר נתייאשתי מפלוני עבדי, מהו?	דאמר ר' יהושע בן לוי, אמרו לפני רבי:										◊	

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

גיטין-השולח		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אומר אני: אין לו תקנה אלא בשטר	אמר להם: [רבי]	◊										
מאי טעמא דרבי? גמר לה לה מאשה, מה אשה בשטר, אף עבד נמי בשטר	ואמר רבי יוחנן:	◊										
וקא דייקת מינה כאשה, מה אשה איסורא ולא ממונא, אף עבד נמי איסורא ולא ממונא.		◊										
ואי מכללא מאי?	[רבי יעקב בר אידי]		ז									
אדרב, דוק מינה לאידך גיסא, מה אשה בין גדולה בין קטנה, אף עבד נמי בין גדול בין קטן	א"ל: [רבי זירא]	◊										
בפירוש שמיע לי.	אמר ליה: [רבי יעקב בר אידי]	◊										
אין הלכה כאבא שאול.	רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:	◊										
בפירוש שמיע לך או מכללא שמיע לך?	ר' זירא לר' חייא בר אבא:											
מאי כללא?												
נתיישתי מפלוני עבדי, מהו?	דאמר ר' יהושע בן לוי, אמרו לפני רבי:											
אומר אני: אין לו תקנה אלא בשטר	אמר להם: [רבי]											
מאי טעמא דרבי? גמר לה לה מאשה, מה אשה בשטר, אף עבד נמי בשטר	ואמר רבי יוחנן:											
וקא דייקת מינה כאשה, מה אשה בין גדולה בין קטנה, אף עבד נמי בין גדול בין קטן.		◊										
ואי מכללא מאי?	[רבי חייא בר אבא]		ז									
אדרבה, דוק מינה להך גיסא, מה אשה איסורא ולא ממונא, אף עבד נמי איסורא ולא ממונא	[רבי זירא]	◊										
בפירוש שמיע לי.	אמר ליה: [רבי חייא בר אבא]	◊										
אומר אני: אין לו תקנה אלא בשטר.	אמר מר: אמר להם [רבי]	◊										
אומר אני: אף הוא נותן דמי עצמו ויוצא, מפני שהוא כמוכרו לן	והתניא: רבי:	◊										
הכי קאמר: או בכסף או בשטר, והאי קפע ליה כספיה, ולאפוקי מהאי תנא		◊										
יכול יהא כסף גומר בה, כדרך ששטר גומר בה? ת"ל: (ויקרא י"ט) והפדה לא נפדתה, אורעה כל הפרשה כולה ללא חופשה, לומר לך: שטר גומר בה, ואין הכסף גומר בה.	דתניא, ר' שמעון אומר משום רבי עקיבא:	◊										
הלכה כר' שמעון	רמי בר חמא א"ר נחמן:	◊										
אין הלכה כר' שמעון.	רב יוסף בר חמא א"ר יוחנן:	◊										
אשכחיה רב נחמן בר יצחק לרבה בר שילת דהוה קאי אפיתחא דבי תפלה												
הלכה או אין הלכה?	א"ל: [רב נחמן בר יצחק]											
אני אומר אין הלכה, ורבנן דאתו ממחוזא אמרי: אמר רבי זירא משמיה דרב נחמן הלכה	א"ל: [רבה בר שילת]	◊										
וכי אתאי לטורא אשכחתי לר' חייא בר אבין, אמרי ליה: אימא לי איזי גופא דעובדא היכי הוה												
דההיא אמתא דהוה מרה שכיב מרע, אתיא בכיא קמיה, אמרה ליה: עד אימת תשתעביד ותיזיל היא איתתא? שקל כומתיה שדא בה, אמר לה: זיל קני הא וקני נפשך, אתו לקמיה דרב נחמן	אמר לי: [ר' חייא בר אבין]	◊										
לא עשה ולא כלום	אמר להו: [רב נחמן]	◊										
מאן דחזא, סבר, משום דהלכה כר' שמעון, ולא היא, אלא משום דהוה ליה כליו של מקנה.		◊										
הלכה כר' שמעון.	רב שמואל בר אחיטאי אמר רב המנונא סבא אמר ר' יצחק בר אשיאן אמר רב הונא אמר רב המנונא:											

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- מקרא-<u>key</u>:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
--	---

גיטין-השולח		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ולא היא, אין הלכה כר' שמעון.												לט:
עבד שנשא את בת חורין בפני רבו - יצא לחירות.	ר' זירא אמר ר' חנינא אמר רב אשי אמר רבי:											לט:
כל כך יש בידך, ואני שונה:	א"ל רבי יוחנן:											מ.
הכותב שטר אירוסין לשפחתו, ר"מ אומר: מקודשת	[תנן] [רבי מאיר]											מ.
אינה מקודשת.	הכמים:											מ.
כשרבו הניח לו תפילין	כדאמר רבה בר רב שילא:											מ.
הכא נמי כשרבו השיאו אשה.												מ.
ומי איכא מידי, דלעבדיה לא מעבד ליה איסורא, ואיהו עבד איסורא?												מ.
הכא במאי עסקינן - דאמר לה צאי בו והתקדשי בו	רב נחמן בר יצחק:											מ.
יש בלשון הזה לשון שחרור	רבי מאיר:											מ.
אין בלשון הזה לשון שחרור.	רבנן סברי:											מ.
עבד שהניח תפילין בפני רבו - יצא לחירות.	רבי יהושע בן לוי:											מ.
לוה הימנו רבו, או שעשאו רבו אפטרופוס, או שהניח תפילין בפני רבו, או שקרא שלשה פסוקים בבהכ"ג בפני רבו - ה"ז לא יצא לחירות	מיתבי:											מ.
כשרבו הניח לו תפילין.	רבה בר רב שילא:											מ.
מי שאמר בשעת מיתתו פלונית שפחתי אל ישתעבדו בה לאחר מותי, כופין את היורשים וכותבין לה גט שחרור	כי אתא רב דימי א"ר יוחנן:											מ.
רבי, אי אתה מודה שבניה עבדים?	אמרו לפניו רבי אמי ורבי אסי:											מ.
מי שאמר בשעת מיתתו פלונית שפחתי קורת רוח עשתה לי יעשה לה קורת רוח, כופין את היורשין ועושין לה קורת רוח מ"ט? מצוה לקיים דברי המת.	כי אתא רב שמואל בר יהודה אמר רבי יוחנן:											מ.
המפקיר עבדו - אותו עבד אין לו תקנה מ"ט, גופיה לא קני ליה, איסורא הוא דאיכא גביה, ואיסורא לא מצי מקני ליה.	אמימר:											מ.
והאמר עולא אמר רבי יוחנן, ורב חייא בר אבין אמר רב: אחד זה ואחד זה - יצא לחירות, וצריך גט שחרור	רב אשי לאמימר:											מ.
צריך ואין לו תקנה.	א"ל: [אמימר]											מ.
המפקיר עבדו ומת - אותו העבד אין לו תקנה מאי טעמא? גופיה לא קני ליה, איסורא הוא דאיכא גביה, ואיסורא לבריה לא מורית.	איכא דאמרי, אמר אמימר:											מ.
והא כי אתא רב דימי א"ר יוחנן	רב אשי לאמימר:											מ.
דרב דימי טעותא היא.	[אמימר]											מ.
מאי טעותא? דלא אמרה בלשון שחרור, הא אמרה בלשון שחרור הכי נמי?	א"ל: [רב אשי]											מ.
אנא כדרב שמואל בר יהודה סבירא לי.	א"ל: [אמימר]											מ.
ההוא דסקרתא דעבדי דאזדבן לעובד כוכבים, כלו מרוותא בתראי, אתו לקמיה דרבינא												מ.
זילו אהדרו אבני מרוותא קמאי, ויכתבו לכו גיטא דחרותא.	אמר להו: [רבינא]											מ.
המפקיר עבדו ומת, אותו העבד אין לו תקנה	רבנן לרבינא, והאמר אמימר:											מ.
אנא כרב דימי סבירא לי.	אמר להו: [רבינא]											מ.
דרב דימי טעותא היא	אמרו ליה:											מ.
מאי טעותא? דלא אמרה בלשון שחרור, הא אמרה בלשון שחרור הכי נמי.	אמר להו: [רבינא]											מ.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- מקרא-<u>key</u>:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
--	---

גיטין-השולח		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
והלכתא כרבינא.											■	◇	
ההוא עבדא דבי תרי, קם חד מינייהו ושחרר' לפלג'י, אמר אידן: השתא שמעי בי רבנן ומפסדו ליה מינאי, אזל אקנייה לבנו קטן											○	◇	
שלחה רב יוסף בריה דרבא לקמיה דרב פפא											○		
כאשר עשה כן יעשה לו גמולו ושיב לו בראשו, אנו קים לן בינוקא דמקרא דעתיה לגבי זוזי, מוקמינן ליה אפוטרופוס, ומקקיש ליה זוזי, וכתב ליה גיטא דחירותא על שמיא.	שלח ליה: [רב פפא]										■	◇	
האומר עשיתי פלוני עבדי בן חורין, עשוי בן חורין, הרי הוא בן חורין - הרי הוא בן חורין	ת"ר:											■	◇
אעשנו בן חורין - רבי אומר: קנה	[רבי]										◆	◇	
לא קנה.	חכמים:										◆	◇	
וכולן בשטר.	רבי יוחנן:										■	◇	
האומר נתתי שדה פלונית לפלוני, נתונה לפלוני, הרי היא שלו - הרי היא שלו	ת"ר:											■	◇
אתננה לפלוני - ר"מ אומר: קנה	[רבי מאיר]										◆	◇	
לא קנה.	חכמים:										◆	◇	
וכולן בשטר.	רבי יוחנן:										■	◇	
האומר עשיתי פלוני עבדי בן חורין, והוא אומר לא עשאני - חיישינן שמא זיכה לו ע"י אחר	ת"ר:											■	◇
כתבתי ונתתי לו, והוא אומר לא כתב לי ולא נתן לי - הודאת בעל דין כמאה עדים דמי.												■	◇
האומר נתתי שדה פלונית לפלוני, והוא אומר לא נתן לי - חיישינן שמא זיכה לו ע"י אחר												■	◇
כתבתי ונתתי לו, והוא אומר לא כתב ולא נתן לי - הודאת בעל דין כמאה עדים דמי.												■	◇
מי אוכל פירות?											^		
נותן אוכל פירות	רב חסדא:										!	◇	
משלשין את הפירות.	רבה:										!	◇	
ולא פליגי: הא באבא, הא בברא.											■	◇	
עבד שעשאו רבו אפותיקי לאחרים ושיחררו, שורת הדין אין העבד חייב כלום, אלא מפני תיקון העולם, כופין את רבו ועושה אותו בן חורין, וכותב שטר על דמיו	[רבנן]											◆	■
אינו כותב אלא משחרר.	רבן שמעון בן גמליאל											◆	■
עבד שעשאו רבו אפותיקי ושיחררו.												■	
מי שחררו?												^	
רבו ראשון	רב:											◆	!
שורת הדין אין העבד חייב כלום לרבו שני, כדבא												■	!
הקדש, חמץ, ושיחרור - מפקיעין מידי שיעבוד	דאמר רבא:											■	!
אלא מפני תיקון העולם, שמא ימצאנו בשוק ויאמר לו עבדי אתה, כופין את רבו שני ועושה אותו בן חורין, וכותב עבד שטר על דמיו	[רבנן]											◆	!
אין העבד כותב אלא משחרר כותב.	רשב"ג:											◆	!
במאי קא מיפלגי?												^	!
במזיק שיעבודו של חברו קא מיפלגי												!	!
חייב	דמר סבר: [רשב"ג]											◆	!

<p>מזמרה- statement ? קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ! ראיה- proof</p>	<p>◆ חולקים- disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story</p>
---	--

גיטין-השולח		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
פטור.	ומ"ס: [רבנן]									!		
המויק שיעבודו של חבירו, באנו למחלוקת רבן שמעון ב"ג ורבנן.	איתמר נמי:											
מי שיחררו? רבו שני,	עולא:									!	◇	
שורת הדין אין העבד חייב כלום במצות, אלא מפני תיקון העולם, שהרי יצא עליו שם בן חורין, כופין את רבו ראשון ועושה אותו בן חורין, וכותב שטר על דמיו	[רבנן]									!	◇	
אינו כותב אלא משחרר כותב.	רשב"ג:									!	◇	
במאי קמפלגי?										^	!	
בהיזק שאינו ניכר קמפלגי										!	!	◇
שמיה היזק	מר סבר: [רשב"ג]									!	!	
לא שמיה היזק.	ומ"ס: [רבנן]									!	!	
עולא מ"ט לא אמר כרב?										?		
שני, רבו קרית ליה?	אמר לך: [עולא]									!	!	◇
ורב מ"ט לא אמר כעולא?										?		
שני, משחרר קרית ליה?	אמר לך: [רב]									!	!	◇
העושה שדהו אפותיקי לאחרים ושטפה נהר, אמי שפיר נאה א"ר יוחנן: אינו גובה משאר נכסים	איתמר: [אמי שפיר נאה א"ר יוחנן]										!	◇
גובה משאר נכסים.	אבוה דשמואל:										!	◇
משום דאמי שפיר נאה הוא, אומר שמעתא דלא שפירן? תתרגם שמעתיה, דא"ל: לא יהא לך פרעון אלא מזו.	רב נחמן בר יצחק:										!	◇
העושה שדהו אפותיקי לאחר ושטפה נהר - גובה משאר נכסים, ואם אמר לו לא יהא לך פרעון אלא מזו - אינו גובה משאר נכסים.	תניא נמי הכי:										!	
העושה שדהו אפותיקי לבע"ח ולכתובת אשה - גובין משאר נכסים	תניא אידך: [רבנן]									!	!	◇
בעל חוב גובה משאר נכסים, אשה אינה גובה משאר נכסים, שאין דרכה של אשה לחזור על בתי דינן.	רשב"ג:									!	!	◇
מי שחציו עבד וחציו בן חורין - עובד את רבו יום אחד ואת עצמו יום אחד, דברי ב"ה	[בית הלל]										!	◇
תקנתם את רבו ואת עצמו לא תקנתם לישא שפחה אי אפשר - שכבר חציו בן חורין, בת חורין אי אפשר - שכבר חציו עבד, יבטל? והלא לא נברא העולם אלא לפריה ורביה, - שנאמר: (ישעיהו מ"ה) לא תוהו בראה לשבת יצרה, אלא מפני תיקון העולם, כופין את רבו ועושה אותו בן חורין, וכותב שטר על חציו דמיו.	בית שמאי:										!	◇
וחזרו ב"ה להורות כדברי ב"ש.											!	◇
המשחרר חציו עבדו, רבי אומר: קנה	ת"ר: [רבי]										!	◇
לא קנה.	חכמים:										!	◇
מחלוקת - בשטר	רבה:										!	◇
(ויקרא י"ט) והפדה לא נפתשה או חופשה לא נתן לה - מקיש שטר לכסף, מה כסף בין כולו בין חציו, אף שטר נמי בין כולו בין חציו	דרבי סבר:									!	!	◇
גמרי לה לה מאשה, מה אשה חציה לא, אף עבד נמי חציו לא	רבנן:									!	!	◇
אבל בכסף - דברי הכל קנה, פדויה ואינה פדויה.	[דברי הכל]										!	◇
לימא בהא קמפלגי										?		
הקישא עדיפא	דמר סבר: [רבי]									!	!	◇
גז"ש עדיפא	ומר סבר: [רבנן]									!	!	◇

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

גיטין-השולח		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
לא, דכולי עלמא - גזירה שוה עדיפא, ושאני הכא, דאיכא למיפרך: מה לאשה שכן אינה יוצאה בכסף, תאמר בעבד שיוצא בכסף?												!	◇	מא:	
מחלוקת - בכסף	רב יוסף:													◇	מא:
והפדה לא נפדתה - פדויה ואינה פדויה	דרבי סבר:												◇	מא:	
דברה תורה כלשון בני אדם	ורבנן סברי:												◇	מא:	
אבל בשטר - דברי הכל לא קנה.	[דברי הכל]												◇	מא:	
המשחרר חצי עבדו בשטר, רבי אומר: קנה	מיתיבי: [רבי]											◇	מא:		
לא קנה	הכמים:											◇	מא:		
תיובתא דרב יוסף תיובתא.													◇	מא:	
בשטר הוא דפליגי, אבל בכסף לא פליגי, לימא תיהוי תיובתא דרב יוסף בתרת?														מא:	
פליגי בשטר וה"ה בכסף, והא דקא מיפליגי בשטר - להודיעך כחו דרבי.	אמר לך רב יוסף:											!	◇	מא:	
ולפילגי בכסף, ולהודיעך כחן דרבנן												!		מא:	
כח דהיתירא עדיף ליה.													◇	מא:	
והפדה - יכול לכל? ת"ל: לא נפדתה, אי לא נפדתה יכול לכל? ת"ל: והפדה, הא כיצד? פדויה ואינה פדויה בכסף ובשוה כסף ואין לי אלא בכסף, בשטר מנין? ת"ל: והפדה לא נפדתה או חופשה לא נתן לה, ולהלן הוא אומר: (דברים כ"ד) וכתב לה ספר כריתות, מה להלן בשטר, אף כאן בשטר	ת"ש:												◇	מא:	
אין לי אלא חציו בכסף או כולו בשטר, חציו בשטר מנין? ת"ל: והפדה לא נפדתה או חופשה לא נתן לה, מקיש שטר לכסף, מה כסף בין כולו בין חציו, אף שטר נמי בין כולו בין חציו	[סיפא]												◇	מא:	
בשלמא לרב יוסף בתר דאיתותב, הא מני? רבי היא, אלא לרבה, רישא דברי הכל וסיפא רבי?													◇	מא:	
אין, רישא דברי הכל, וסיפא רבי.	אמר לך רבה:											!	◇	מא:	
רבי היא.	רב אשי:											!	◇	מא:	
מי שחציו עבד וחציו בן חורין	אלא מתניתין דקתני:												◇	מא:	
בשלמא לרבה, מוקים לה בכסף ודברי הכל, אלא לרב יוסף, לימא רבי היא ולא רבנן													◇	מא:	
בעבד של שני שותפין ודברי הכל	רבינא:											!	◇	מב.	